

[illegible]

haddi aşan bir toplumsunuz.” (Arâf, 7/81) Ve cahillik

اَئِنَّكُمْ
لَتَأْتُونَ
الرِّجَالَ
شَهْوَةً
مِنْ دُونِ
النِّسَاءِ
بَلْ

اَنْتُمْ

قَوْمٌ

تَجْهَلُونَ

“Siz kadınları bırakıp şehvetle erkeklere mi varıyorsunuz? Doğrusu siz ne yaptığınızı bilmez bir toplumsunuz.” (Neml, 27/55) olduğunu söylemiş; Yine büyük bir azgınlık göstergesi olan yol kesme eylemlerine de son vermelerini istemiştir.

اَئِنَّكُمْ

لَتَأْتُونَ

الرِّجَالَ

وَتَقْطَعُو

06;َ السَّبِيلَ

وَتَأْتُونَ

فِى

نَادِيكُمُ

الْمُنْكَرَ

فَمَا كاَنَ

جَوَابَ

قَوْمِهِ

اِلاَّ اَنْ

قَالُوا

ائْتِنَا

بِعَذَابِ

اللهِ اِنْ

كُنْتَ مِنَ

الصَّادِقِي

06;َ “Siz hâlâ erkeklere yaşacak, yol kesecek ve

toplantılarınızda edepsizlik yapacak mısınız?” Kavminin cevabı, “Eğer doğru

söyleyenlerden isen, haydi Allah’n azabını getir bize” demeden ibaret

oldu.” (Ankebût, 29/29). Hz. Lût eşi dâhil hiç kimseye söz

geçirememiş, kavmi tarafından yalanlanmıştır. Hatta halkı Hz. Lût’u, onları

eleştirme ve ikazlarından vazgeçmediği takdirde sürgün etmekle tehdit etmişler

قَالُوا

لَئِنْ لَمْ

تَنْتَهِ

يَالُوطُ

لَتَكُونَنّ

14; مِنَ

الْمُخْرَجِ

10;نَ “Dediler ki: “Ey Lût! (İşimize karışmaktan)

vazgeçmezsen mutlaka (şehirden) çkarılanlardan olacaksın!” (Şu’ara,

Lâ'ün kavmini cezalandırmak üzere geldiklerini söylediler. Hz. İbrahim'in Hz. Lâ'ün da o kavmin içinde bulunduğunu söylemesi ve endişe duyması üzerine melekler, karısı hariç; Hz. Lâ'ün ve ailesinin bu cezalandırmadan etkilenmeyeceğini söylediler.

1608;1614;1604;1614;1605;1617;1614;1575;
1580;1614;1570;1569;1614; 1578;1618;
1585;1615;1587;1615;1604;1615;1606;1614;1570;
1575;1616;1576;1618;1585;1614;1607;1616;1610;1605;1614;
1576;1616;1575;1604;1618;1576;1615;1588;1618;1585;1614;1609;
1602;1614;1575;1604;1615;1608;1575;

1575;1616;1606;1617;1614;1575;
1605;1615;1607;1618;1604;1616;1603;1615;1608;
1575;1614;1607;1618;1604;1616;
1607;1614;1584;1616;1607;1616;
1575;1604;1618;1602;1614;1585;1618;1610;1614;1577;1616;
1575;1616;1606;1617;1614;

1575;1614;1607;1618;1604;1614;1607;1614;1575;
1603;1614;1575;1606;1615;1608;1575;
1592;1614;1575;1604;1616;1605;1616;1610;1606;1614;
"Elçilerimiz (melekler) İbrahim'e müjdeyi getirdiklerinde, "Biz, bu memleket halkını helâk edeceğiz, ¸ünkün oranın ahalisi zalim kimselerdir" dediler." (Ankebût, 29/31)

1602;1614;1575;1604;1614; 1575;1616;1606;1617;1614;
1601;1616;1610;1607;1614;1575;
1604;1615;1608;1591;1611;1575;
1602;1614;1575;1604;1615;1608;1575;
1606;1614;1581;1618;1606;1615;
1575;1614;1593;1618;1604;1614;1605;1615;

1576;1616;1605;1614;1606;1618;
1601;1616;1610;1607;1614;1575;
1604;1614;1606;1615;1606;1614;1580;1617;1616;1610;1614;1606;
1617;1614;1607;1615;
1608;1614;1575;1614;1607;1618;1604;1614;1607;1615;
1575;1616;1604;1575;1617;1614;

1575;1605;1618;1585;1614;1575;1614;1578;1614;1607;1615;
1603;1614;1575;1606;1614;1578;1618; 1605;1616;1606;1614;
1575;1604;1618;1594;1614;1575;1576;1616;1585;1616;1610;1606;
1614; “ İbrahim, “Ama orada Lâ'ün var" dedi. Onlar, “Orada kimin bulunduğunu biz daha iyi biliriz. Biz, onu ve ailesini elbette kurtaracağız. Ancak karısı başka. O, geri kalıp helâk edilenlerden olacaktır." (Ankebût, 29/31-32) Melekler Hz. İbrahim'in yanından ayrılıp Hz. Lâ'ün bulunduğu kasabaya gidince Hz. Lâ'ün onların kim olduğunu bilemedi ve kavminin bu misafirleri taciz etmesinden endişe ettiği ¸ün gerginlik ve sıkıntı yaşamaya başladı

1608;1614;1604;1614;1605;1617;1614;1575;
1580;1614;1575;1569;1614; 1578;1618;
1585;1615;1587;1615;1604;1615;1606;1614;1575;
1604;1615;1608;1591;1611;1575; 1587;1616;1609;1569;1614;
1576;1616;1607;1616;1605;1618;

وَضَاقَ
بِهِمْ
ذَرْعًا
وَقَالَ
هَذَا يَوْمٌ
عَصِيبٌ “Elçilerimiz
Lût’a gelince onların yüzünden üzüldü
göğsü daraldı ve “Bu çok zor bir gün” dedi. (Hûd,
11/77). Daha sonra endişe ettiği durum başına geldi ve misafirlerin geldiğini duyan azgın halk
gelerek وَجَاءَ
اَهْلُ
الْمَدِينَة
16;
يَسْتَبْشِر
15;ونَ “Şehir halkı sevinerek geldiler.” (Hicr, 15/67)
Hz. Lût’un misafirlerine cinsel tacizde bulunmaya başladılar.
وَلَقَدْ
رَاوَدُوهُ
عَنْ
ضَيْفِهِ
فَطَمَسْنَآ
اَعْيُنَهُم
18; فَذُوقُوا
عَذَابِى
وَنُذُرِ “Andolsun, onlar onun
(meleklerden olan) misafirlerinden nefislerindeki kötü arzuları tatmin etmek istediler.
Biz de onların gözlerini silme kör ettik. “Haydi azabımı ve uyarılarımı
tadın!” dedik.” (Kamer, 54/37). Bunun üzerine Hz. Lût onlara, kendisini
misafirlerinin yanında mahcup etmemelerini, Allah’tan korkmalarını söylemiş
قَالَ اِنَّ
هَؤُلاَءِ
ضَيْفِى
فَلاَ
تَفْضَحُونِ
“Lût, dedi ki: “Şüphesiz bunlar benim misafirlerimdir. Sakın beni rezil
etmeyin.” (Hicr, 15/68);
وَاتَّقُوا
اللهَ وَلاَ
تُخْزُونِ
“Allah’a karşı gelmekten sakının, beni utandırmayın” dedi. (Hicr, 15/69);
 Şayet isterlerse kendi kızlarını onlara nikâhlamayı önermiştir.
قَالَ
يَاقَوْمِ
هَؤُلاَءِ
بَنَاتِى
هُنَّ
اَطْهَرُ
لَكُمْ

فَاتَّقُوا
اللهَ وَلاَ
تُخْزُونِى
فِى ضَيْفِى
اَلَيْسَ
مِنْكُمْ
رَجُلٌ
رَشِيدٌ “…. Lût, dedi ki:
“Ey Kavmim! İşte kızlarım. Onlar(la nikâhlanmanız) sizin için daha temizdir.
Allah’a karşı gelmekten sakının ve konuklarıma karşı beni rezil etmeyin. İçinizde
hiç aklı başında bir adam yok mu?” (Hûd,11/78). Gözü
dönümüş halk, Hz. Lût’un bu teklifini geri çevirmiş, azgınlıklarına
devam etmişlerdir. Hz. Lût’un, sığınacak bir yer arayacak kadar darda kalması
قَالَ لَوْ
اَنَّ لِى
بِكُمْ
قُوَّةً اَوْ
اَوِى اِلَى
رُكْنٍ
شَدِيدٍ “(Lût da:) “Keşke
size karşı (koyacak) bir gücüm olsaydı, ya da sağlam bir desteğe
dayanabilseydim” dedi.” (Hûd, 11/80) üzerine melekler kendilerinin
Allah’ın elçisi olduğunu belirtip bu azgın topluluğun hiçbir zarar
veremeyeceğini söylemişler ve onu sakinleştirmeye çalışmışlardır.
قَالُوا
يَالُوطُ
اِنَّا
رُسُلُ
رَبِّكَ لَنْ
يَصِلُوا
اِلَيْكَ “Konukları
&şöyle dedi: “Ey Lût! Biz Rabbinin elçileryiz. Onlar sana asla
ulaşamayacaklar. (Hûd, 11/81). Bütün bu yaşananların ardından artık
Allah’ın azabının vakti gelmişti. Elçiler Hz. Lût’a, eşi hariç aile
bireylerini alarak geceyin bulunduğu şehirden ayrılmalarını istediler. Zira inanmadığı için
Hz. Lût’un eşi de Allah’ın azabına uğrayanlardan olacaktı.
فَاَسْرِ
بِاَهْلِكَ
بِقِطْعٍ
مِنَ
اللَّيْلِ
وَلاَ
يَلْتَفِتْ
مِنْكُمْ
اَحَدٌ
اِلاَّ
امْرَاَتَكَ
اِنَّهُ

مُصِيبُهَا
مَا
اَصَابَهُمْ
اِنَّ
مَوْعِدَهُمُ
الصُّبْحُ
اَلَيْسَ
الصُّبْحُ
بِقَرِيبٍ “Geceleyin bir vakitte aileni al götür. İçinizden kimse ardına bakmasın. Ancak karın müstesna. (Onu bırak.) Çünkü onların (kavminin) başına gelecek olan azap, onun başına da gelecektir. Onların azapla buluşma zamanı sabahdır. Sabah yakın değil midir?!” (Hûd, 11/81). Daha sonra yüce Rabbimizin emri gerçekleşti ve yığın yığın yağın sert taşlarla Hz. Lût’un kavmi helak edildi.
فَلَمَّا
جَاءَ
اَمْرُنَا
جَعَلْنَا
عَالِيَهَا
سَافِلَهَا
وَاَمْطَرْنَا
عَلَيْهَا
حِجَارَةً
مِنْ
سِجِّيلٍ
مَنْضُودٍ
“Böylece azap emrimiz gelince, o ülkenin altını üstüne getirdik ve tepelerine balçıktan pişirilmiş, istif edilmiş taşlar yağdırdık” (Hûd, 11/82).
مُسَوَّمَةً
عِنْدَ
رَبِّكَ
وَمَا هِىَ
مِنَ
الظَّالِمِينَ
بِبَعِيدٍ
“O taşlar, Rabbin katında işaretlenerek yağdırılmıştır. o taşlar yaratılış gayesi dışına çıkan hiçbir kimseden uzak değildir, bu yaşantıda olanların hepsine gönderilebilir.” (Hûd, 11/83). Yüce Kitabımız, bu cezalandırmada gerçekleri görebilen insanlar için ibretler olduğunu belirtmekte, helak edilen o şehrin kalıntılarının hâlâ durmakta olduğunu haber vermektedir.
فَاَخَذَتْهُمُ
الصَّيْحَةُ
مُشْرِقِينَ
“Derken güneşin doğuşu sırasında, o korkunç uğultulu ses onları yakalayiverdi.” (Hicr, 15/73).
فَجَعَلْنَا
عَالِيَهَا

سَافِلَهَا
وَاَمْطَرْن
14;اعَلَيْهِمْ
حِجَارَةً
مِنْ
سِجِّيلٍ “Hemen onların altını
üstüne getirdik. Üzerlerine de balçıktan pişirilmiş taşlar yağdırdık.”
(Hicr, 15/74). اِنَّ فِى
ذَلِكَ
لاَياَتٍ
لِلْمُتَوَس
17;ِمِينَ “Şüphesiz bunda
düşünüp görebilen kimseler için ibretler vardır.” (Hicr, 15/75).
وَاِنَّهَا
لَبِسَبِيلٍ
مُقِيمٍ “O şehrin kalıntıları
hâlâ mevcut olan bir yol üstünde duruyor.” (Hicr, 15/76).
اِنَّ فِى
ذَلِكَ
لاَيَةً
لِلْمُؤْمِن
16;ينَ “Şüphesiz bunda inananlar için bir ibret
vardır.” (Hicr, 15/77). Hz. Lût’un bu kıssasından almamız gereken
önemli dersler vardır. Öncelikle yaşantımızda Sünnetullah diye ifade eden
yüce Allah’ın koyduğu prensiplere uygun hareket etmemiz gerekir. Zira aynı cinsten
insanların cinsel birliktelik yaşaması Allah’ın koyduğu temel kurallara aykırı olup insan
haysiyet ve şerefiyle bağdaşmayan bir durumdur. Bu durum tarihte bir toplumun toplu olarak
cezalandırılmasına vesile oluyorsa bunun ne derece büyük bir günah olduğunu
bilmemiz gerekir. Yapanları da toplum olarak düzeltmek için elimizden geldiğince
çaba sarf etmemiz gerekir. Öte yandan insan her ne kadar mahlûkatın en
şereflişi olarak yaratılmışsa da sınır tanımazlığın onu nerelere götüreceği bu kıssada
açıkça ortaya çıkmaktadır. Hz. Lût kıssasında olduğu gibi tarihte toplu
olarak helak edildiği bize yüce Kitabımızda haber verilen diğer toplumların da suçları
farklı olsa bile ortak noktalarının sınır tanımazlık olduğunu söyleyebiliriz. Bu yüzden
davranışlarımızda aşırıya gitmemeli, haram helal sınırının dışına çıkmamalıyız.
Dr.Burhan ERKUŞ

[islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)